

Hof van beroep Gent, arrest van 14 januari 2016

Nationaliteit – Nationaliteitsverklaring – Oud artikel 12bis WBN – Gewichtige feiten – Vroeger schijnhuwelijk – Artikel 23/1 WBN niet van toepassing

Nationalité – Déclaration de nationalité – Article 12bis CNB (ancienne version) – Faits personnels graves – Mariage simulé antérieur – Article 23/1 CNB inapplicable

IN DE ZAAK VAN

PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE GENT

met kantoor te 9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 101

appellant

verschenen in de persoon van advocaat-generaal Chantal Lanssens

TEGEN

A.

wonende te [...]

geïntimeerde

voor wie optreedt mr. Van Den Bossche Ivan, advocaat met kantoor te 9200 Dendermonde, Kerkstraat 15

VERLEENT HET HOF HET VOLGENDE ARREST.

I. BEROEPEN VONNIS

Bij vonnis van 2 april 2015 in de zaak met AR nummer 2014/[...]/B verklaart de D 1 kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, het negatieve advies van het openbaar ministerie van 4 november 2014 tegen de inwilliging van de door A. gedane nationaliteitsverklaring van 29 augustus 2014 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van A. tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank laat de gedingkosten ten laste van de Belgische Staat.

II. HOGER BEROEP

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 10 april 2015 stelt het openbaar ministerie tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met zijn hoger beroep beoogt het openbaar ministerie de gegrondverklaring van zijn negatieve advies tegen de inwilliging van de door A. gedane nationaliteitsverklaring van 29 augustus 2014.

2. A. neemt conclusie tot afwijzing van het hoger beroep en zodoende tot bevestiging van het beroepen vonnis.

3. Onderhavige procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN betreft in eerste aanleg een eenzijdige procedure, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 15, § 4 WBN.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, zoals *in casu*, na de inwilliging van het verzoek van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* als partij en meer precies als appelland.

4. Het hof heeft de partijen in hun middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 10 december 2015 met voortzetting op de openbare terechtzittingen van 24 december 2015 en 7 januari 2016, waarna het hof het debat heeft gesloten en de zaak in beraad heeft genomen.

A. was daarbij niet in persoon aanwezig.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

Het hof aanziet het verzoekschrift tot hoger beroep van het openbaar ministerie van 10 april 2015 en de conclusie van A. van 23 november 2015 als alomvattende syntheseconclusies in de zin van artikel 748*bis* Ger.W., om ze aldus (met alle bijhorende stukken), met instemming van de partijen, in het debat te houden.

III. BEOORDELING

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12*bis* WBN, zoals van toepassing sinds de aanpassing ervan bij wet van 4 december 2012 ‘tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken’ (BS 21 januari 2013, *err.* BS 18 februari 2013). Deze wet is op 1 januari 2013 in werking getreden, terwijl de litigieuze nationaliteitsverklaring dateert van 29 augustus 2014.

2. Krachtens artikel 12*bis*, § 1, *sub* 2° WBN kan een vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15 (voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats) indien hij:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) zijn maatschappelijke integratie bewijst door:
  - * hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;
  - * hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd;
  - * hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;
  - * hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt;
- e) zijn economische participatie bewijst door:
  - * hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt;
  - * hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald.

De duur van de opleiding gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan het voormelde onder d, eerste en/of tweede sterretje bedoelde verzoek wordt in mindering gebracht van de duur van de vereiste beroepsactiviteit van minstens 468 dagen of van de duur van de zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep.

3. Met toepassing van voormelde bepaling legt A. op 29 augustus 2014 een verklaring van Belgische nationaliteit af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Sint-Gillis-Waas (art. 15, § 1 WBN), die een afschrift van het dossier overmaakt aan het openbaar ministerie (art. 15, § 2 WBN).

Bij brief van 4 november 2014 brengt het openbaar ministerie een negatief advies uit, waarvan bij aangetekende zending van 4/10 november 2014 aan A. kennis wordt gegeven (art. 15, § 3 WBN).

Bij aangetekende brief van 19/21 november 2014 verzoekt A. aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren het dossier over te zenden en zodoende de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (art. 15, § 5 WBN).

4. In zijn negatieve advies betwist het openbaar ministerie niet dat A. voldoet aan de grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, zij het dat volgens het openbaar ministerie een beletsel voorligt wegens een gewichtig feit eigen aan de persoon van A.

Dit gewichtig feit behelst meer precies een schijnhuwelijk (met een Belgische vrouw) van 6 september 1996, dat de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk heeft nietig verklaard bij vonnis van 20 november 2001, met bevestiging door het hof van beroep te Gent bij arrest van 7 oktober 2004. Daar waar A. dientengevolge is bevolen om het grondgebied te verlaten, is hij op 6 mei 2006 opnieuw in het huwelijk getreden (met een Belgische vrouw van Tunesische origine) om reeds in het voorjaar van 2008 uit de echt te scheiden. Hoewel dit laatste huwelijk niet als een schijnhuwelijk is nietig verklaard bij rechterlijke beslissing, hekelt het openbaar ministerie (1) het eerdere schijnhuwelijk en (2) het gegeven dat A. in zijn navolgende huwelijk amper één jaar op hetzelfde adres met zijn tweede echtgenote is ingeschreven.

5. Het verhaal van A., gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, is tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot overzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg dateert van 19/21 november 2014, dit is binnen vijftien dagen na de ontvangst door A. van het negatieve advies op 10 november 2014.

6. De eerste rechter verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 4 november 2014 tegen de inwilliging van de door A. gedane nationaliteitsverklaring van 29 augustus 2014 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van A. tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

7. Het hof volgt deze beslissing niet.

Luidens (het toepasselijke) artikel 1, § 2, sub 4° WBN moet onder ‘gewichtige feiten eigen aan de persoon’ worden begrepen:

- a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23 of 23/1;
- b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;

c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;

d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

A. bevindt zich niet in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23 of 23/1, zo evenmin in het geval bedoeld in artikel 23/1, § 1, *sub* 3° WBN. Een afdoende link tussen (1) het schijnhuwelijk van A. (met een Belgische vrouw) van 6 september 1996 en (2) de bedoelde Belgische nationaliteit ontbreekt.

Krachtens artikel 2 van het Koninklijk besluit van 14 januari 2013 ‘tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken’ vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

- 1° elke strafrechtelijke veroordeling voor een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eeerherstel werd bekomen;
- 2° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor bij het parket een opsporingsonderzoek werd geopend in het jaar voorafgaand aan de verklaring of het verzoek en dat nog hangende is;
- 3° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor een gerechtelijk onderzoek nog hangende is;
- 4° het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;
- 5° het feit, vastgesteld door gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning.

Gelet op voormelde invulling van het concept ‘gewichtige feiten eigen aan de persoon’ kan het openbaar ministerie bezwaarlijk om het (tweede) huwelijk van A. heen. Dit huwelijk, op basis waarvan A. zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen, is niet nietig verklaard bij rechterlijke beslissing omdat het een schijnhuwelijk zou uitmaken.

Punt is evenwel dat voormelde invulling geenszins limitatief is en derhalve een louter exemplatief karakter heeft. Het gaat om feiten die als ‘gewichtige feiten eigen aan de persoon’ in aanmerking moeten worden genomen en die bijgevolg zonder meer een beletsel vormen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Het betreft niet verder te appreciëren feiten.

Niets staat eraan in de weg andere ‘gewichtige feiten eigen aan de persoon’ in aanmerking te nemen.

Dit is wat het openbaar ministerie terecht doet, terwijl A. zich derhalve bezwaarlijk kan vastpinnen op voormelde wettelijke afbakening. Die afbakening is immers niet gesloten maar open.

Anders dan A. wil voordoen, grijpt het openbaar ministerie in rechte geen ander gewichtig feit aan dan het feit dat het centraal stelt in zijn negatieve advies van 4 november 2014.

In die optiek is het hof anders dan de eerste rechter en met het openbaar ministerie van oordeel dat het schijnhuwelijk van 6 september 1996 en de nasleep ervan een voldoende gewichtige reden uitmaakt om te stellen dat A. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht.

Middels het schijnhuwelijk van 6 september 1996 heeft A. het Belgische asielbeleid op manifeeste wijze ontkracht. Dit gewichtige feit, eigen aan de persoon van A., belet diens verkrijging van de Belgische nationaliteit. Dat A. daarbij geen strafrechtelijke veroordeling opliep, verschoont hem niet.

A. poogt ten onrechte de duidelijke en definitieve rechterlijke uitspraken van 20 november 2001 in eerste aanleg en 7 oktober 2004 in hoger beroep te minimaliseren en te negeren.

Het *in casu* door het openbaar ministerie bedoelde en (ondanks het verweer van A.) afdoende aangetoonde ‘gewichtige feit, eigen aan de persoon’ leert dat A. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht.

A. die (1) eerst middels een schijnhuwelijk vergeefs op frauduleuze wijze een illegaal verblijf tot een legaal verblijf wilde vermaken en (2) vervolgens (hangende een dwingend bevel om het Belgische grondgebied te verlaten) zichzelf recht heeft gedaan door een nieuw huwelijk (van korte duur) te sluiten met een Belgische onderdane (met wie A. amper één jaar op hetzelfde adres was ingeschreven) om op grond van dit tweede huwelijk wettelijk verblijf te verwerven en bovendien thans de Belgische nationaliteit (trachten) te verwerven, miskent elementair respect voor (de regelgeving in) de Belgische samenleving.

A. geeft aan op 29 mei 2009 voor een derde keer in het huwelijk te zijn getreden, ditmaal met een Syrische vrouw (Z.).

Het echtpaar A.-Z. heeft een dochter: L. (°[...] 2009).

Gelet op zijn (tweede en derde) huwelijk(en) heeft A. een titel van wettelijk verblijf verkregen en behouden vanaf 16 januari 2007.

Een en ander kan bezwaarlijk voormelde manifeeste fraude verhelpen.

8. Het hoger beroep is gegrond.

IV. GEDINGKOSTEN

A. dient, als de in het ongelijk gestelde partij, te worden verwezen in de gedingkosten van beide aanleggen (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

Een rechtsplegingsvergoeding (in de zin van de artikelen 1018, *sub* 6° en 1022 Ger.W.) is daarbij niet aan de orde.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

RECHT DOENDE OP TEGENSPRAAK,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

hervormt het beroepen vonnis van 2 april 2015 als volgt,

verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 4 november 2014 tegen de inwilliging van de door A. (geboren in Syrië te Alep op [..];, van Syrische nationaliteit en wonende te [...]) gedane nationaliteitsverklaring van 29 augustus 2014 gegrond,

wijst het verhaal van A. tegen dit negatieve advies af als ontvankelijk doch ongegrond,

verwijst A. in de (niet nader te begroten) gedingkosten van beide aanleggen.

Aldus gewezen door de **elfde kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw V De Clercq

De heer S. Mosselmans

Mevrouw A. Stubbe

En uitgesproken door de wn. Voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **veertien januari tweeduizend zestien,**

Bijgestaan door Mevrouw G. Huysmans

Raadsheer, waarnemend voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

Griffier.

